

35

Biely kôň! Za bieleho dňa!

Henrik Ibsen, *Rosmersholm*

Vonku pri dome sa ozval mužský krik. Zrejme išlo o nejakého robotníka a Robin zrazu pochopila, že počula práve jeho, keď očakávala Chiswellovo „ďalej“. Nikto ju nepozval dnu. Dvere skrátka zostali otvorené.

Teraz, keď by sa to dalo pochopiť, nespanikárila. V tej chvíli jej nič nehrozilo. Nech bol pohľad na tú príšernú figurínu s bielou repou namiesto hlavy a hadičkou akokoľvek hrozný, tá úbohá postava bez života jej nemohla ublížiť. Vedela, že musí overiť, či z neho naozaj vyprchal všetok život, a tak podišla k Chiswellovi a jemne ho chytila za plece. Bolo to ľahšie, keď mu nevidela do očí zakrytých drsnými vlasmi pripomínajúcimi konskú hrivu. Telo pod pásikavou košelou jej pripadalo tvrdé a studenšie, ako očakávala.

Potom si však predstavila, že by tie rozšklábené ústa prehovorili. Rýchlo o niekoľko krokov ustúpila, a vtom jej pod nohou zapraskalo niečo tvrdé, čo zostalo ležať na koberci, a ona sa pošmykla. Stúpila na svetlomodrú plastovú nádobku s tabletkami. Vyzerali ako homeopatiká, aké sa predávali v lekárni pri jej dome.

Vytiahla mobil, vyťukala 999 a požiadala o spojenie s políciou. Vysvetlila, že našla telo, nadiktovala adresu a vypočula si, že čoskoro niekto príde.

Snažila sa nesústrediť na Chiswella. Všimla si rozstrapkané závesy neurčitej sivohnedej farby, ozdobené žalostnými brmbolcami, starý televízor

z nepravého dreva, obdĺžnik tmavšej tapety nad kozubom, kde kedysi visel nejaký obraz, a fotografie v strieborných rámečkoch. No popri hlave obalenej v igelite, gumenej hadičke a lesklom kanistri pôsobila každodenná realita ako fraška. Iba nočná mora bola skutočná.

Robin zapla fotoaparát na mobile a začala fotiť. Keď na tú scénu hľadela cez objektív, trochu tým zmiernila hrôzu pred sebou.

Na konferenčnom stolíku pred telom stál pohár s niekoľkými milimetrami tekutiny, ktorá vyzerala ako pomarančový džús. Pri ňom sa povalovali knihy a dokumenty. Všimla si hárok hrubého krémového listového papiera s červenou tudorovskou ružou pripomínajúcou kvapku krvi a vytlačenou adresou domu, v ktorom práve teraz stála. Nieкто ho popísal okrúhlym dievčenským rukopisom.

Dnešný večer bol posledná kvapka. Za akú hlupaňu ma považuješ, keď si tú babu strčíš do svojej kancelárie mne rovno pod nos? Dúfam, že si uvedomuješ, ako smiešne pôsobíš a ako veľmi sa ľudia zabávajú na tom, že naháňaš babu, ktorá je mladšia ako Tvoje dcéry.

Mám toho dost! Rob zo seba hlupáka. Mne je to už jedno. Je koniec.

Vrátila som sa do Woolstonu. Keď sa postarám o kone, nadobro odídem.

Tvoje prišerné decká budú celé bez seba od radosti, ale čo Ty, Jasper? Pochybujem, ale už je neskoro.

K

Robin sa zohla a chcela odkaz odfoťiť, no vtom začula, ako sa vchodové dvere zabuchli. Zhĺkla a prudko sa obrátila. Na prahu stál Strike: mohutný, neoholený, ešte vždy v obleku, ktorý mal na sebe na recepcii. Cível na postavu v kresle.

„Polícia je na ceste,“ oznámila mu Robin. „Práve som ju zavolala.“

Detektív opatrne vošiel do miestnosti.

„Doboha.“

Uvidel prasknutú nádobku s liekmi na dlážke, prekročil ju a pozorne sa zadíval na hadičku a tvár zakrytú igelitom.

„Raff vravel, že sa správal čudne,“ poznamenala Robin, „ale podľa mňa by mu ani vo sne nenapadlo...“

Strike mlčal. Ešte vždy skúmal telo.

„Mal to včera večer?“

„Čo?“

„Toto,“ ukázal.

Chiswell mal na chrbte ruky tmavočervený polkruhový fliačik, ktorý kontrastoval s jeho drsnou bledou pokožkou.

„Nespomínam si,“ odvetila.

Pomaly jej začínalo dochádzať, čo sa vlastne stalo. V šoku sa jej nedarilo usporiadať nesúvislé myšlienky, ktoré jej vírili v hlave. Spomenula si, ako Chiswell skríkol cez okienko na aute, aby presvedčil policajtov, nech Strikea pustia na včerajšiu recepciu, ako nazval Kinvaru sprostou kravou, ako ich požiadal, aby sa s ním dnes ráno stretli v tomto dome. Nedalo sa čakať, že si bude pamätať, či mal niečo na chrbtoch rúk.

„Hm,“ zamrmlal Strike a všimol si mobil v Robininej ruke. „Odfotila si všetko?“

Prikývla.

„Všetko toto?“ Mávol rukou na stôl. „Aj tamto?“ dodal a ukázal na prasknutú nádobku na koberci.

„Áno. To som bola ja. Stúpila som na ňu.“

„Ako si sa dostala dovnútra?“

„Dvere boli otvorené. Myslela som, že ich nechal na západku pre nás. Z ulice ku mne doľahol hlas nejakého robotníka a ja som si pomyslela, že Chiswell vraví ‚ďalej‘. Čakala som...“

„Zostaň tu,“ prerušil ju.

Strike vyšiel z miestnosti a Robin počula, že zamieril na poschodie. Na strope nad jej hlavou sa ozvali jeho ťažké kroky. Vedela však, že tam nikto

nie je. Vycítila, že dom je celkom bez života. Pripadal jej neskutočný, ako z tenkého kartónu. A naozaj, detektív sa vrátil ani nie o päť minút a krútil hlavou. „Nikto.“

Prešiel popri nej k dverám, ktoré viedli von z obývačky, a keď začula jeho kroky na dlažbe, došlo jej, že za nimi sa nachádza kuchyňa.

„Dom je prázdny,“ vyhlásil Strike, keď sa z nej vynoril.

„Čo sa stalo včera večer?“ opýtala sa Robin. „Vravel si, že sa stalo niečo čudné.“

Chcela sa zhovárať o niečom inom ako o tom tele bez života, ktoré dominovalo obývačke v celej svojej grotesknej príšernosti.

„Volal mi Billy. Vraj sa ho niekto pokúša zabiť. Údajne po ňom idú. Tvrdil, že je v telefónnej búdke na Trafalgar Square. Šiel som tam v nádeji, že ho nájdem, ale nebol tam.“

„Aha,“ hlesla.

Takže nebol s Charlotte. Robin si to uvedomila aj v tejto vyhrotenej situácii. Bola rada.

„Dopekla,“ zamrmľal ticho Strike a zadíval sa poza ňu niekam do rohu. O stenu v tmavom kúte sa opieral pokrivený meč. Vyzeral, akoby sa oň niekto oprel alebo naň stúpil, len aby ho naschvál ohol. Opatrne obišiel telo a chcel ho preskúmať, no vtom obaja začuli, ako pred domom zastalo policajné auto, a tak sa odtiahol.

„Jasné, že im povieme všetko,“ vyhlásil.

„Áno,“ prisvedčila Robin.

„Nespomenieme len tie odpočívacie zariadenia. Doriti... Nájdu ich u teba v kancelárii...“

„Nenájdu. Včera som si ich vzala domov, keby sme sa náhodou rozhodli, že by som mala vypadnúť, lebo sa o mňa zaujíma *The Sun*.“

Skôr ako Strike stihol vyjadriť obdiv jej prezieravej obozretnosti, niekto hlasno zakľopal na vchodové dvere.

„No, bolo to fajn, kým to trvalo, nie?“ prehodil s neveselým úsmevom a vykročil do haly. „Nebyť v novinách.“

36

Čo sa stalo, možno zamlčať, – alebo to aspoň možno vysvetliť...

Henrik Ibsen, *Rosmersholm*

Chiswellov prípad si zachoval svoj jedinečný charakter, aj keď sa ich klient pomínul.

Zatiaľ čo telo sa muselo podrobiť zvyčajným zdĺhavým procedúram a formalitám, Strike a Robin odviezli z Ebury Street do Scotland Yardu, kde ich oddelene vypočuli. Detektív vedel, že londýnskymi redakciami sa po smrti ministra určite preháňa tornádo špekulácií. A naozaj, keď sa o šesť hodín neskôr vynorili z budovy Scotland Yardu, v televízii aj rádiu zaznievali pestré podrobnosti z Chiswellovho súkromného života. Keď otvorili internetové prehliadače na svojich mobiloch, na stránkach novín natrafili na krátke správy, zatiaľ čo na blogoch a sociálnych médiách sa šíri-la spleť zložitých teórií, v ktorých zástup Chiswellových karikatúr zomieral rukou nespočetného množstva nejasných nepriateľov. V taxíku cestou na Denmark Street si Strike prečítal, ako skorumpovaného kapitalistu Chiswella zavraždila ruská mafia, ktorej nezaplatil úroky z nejakého pochybného nelegálneho obchodu. Z iného zdroja sa dozvedel, že obrancu anglických hodnôt Chiswella určite odstránili pomstychtiví islamisti, lebo sa pokúšal zabrániť vzostupu šaríe.

Detektív sa vrátil do bytu v podkroví len po svoje veci a potom zdúchol do domu svojich starých priateľov gastroenterológa Nicka a právničky Ily. Robin sa na jeho naliehanie taxíkom odviezla rovno na Albury

Street. Matthew ju doma povýšenecky objal, no jeho zle predstieraný súcit bol podľa nej horší ako úprimný hnev.

Keď sa dozvedel, že Robin musí ísť na druhý deň na ďalší výsluch do Scotland Yardu, jeho sebaovládanie sa rozsypano.

„Bolo jasné, že sa to stane!“

„Zvláštne, že väčšina ľudí je prekvapená,“ poznamenala Robin. Práve odignorovala matkin štvrtý telefonát v to ráno.

„Nenarážam na Chiswellovu samovraždu...“

„Číta sa to Čizl...“

„... ale na to, že si sa dostala do problémov, lebo si sa votrela do parlamentu!“

„Neboj sa, Matt. Polícii jasne vysvetlím, že si bol celý čas proti tomu. Nerada by som ohrozila tvoje vyhliadky na povýšenie.“

Nebola si však istá, že druhý vyšetrovateľ je policajt. Muž v tmavosivom obleku s tichým hlasom neprezradil, pre koho pracuje. A pripadal jej oveľa hrozivejší ako včerajší policajt, hoci aj ich ráznosť občas hraničila s agresivitou. Svojmu novému vypočúvajúcemu porozprávala všetko, čo videla a počula v Dolnej snemovni. Vynechala iba zvláštny rozhovor medzi Dellou Winnovou a Aamirom Mallikom, ktorý zachytilo druhé odpočúvacie zariadenie. Keďže sa odohral za zatvorenými dverami po bežnom pracovnom čase, mohla by si ho vypočuť len s využitím sledovacieho zariadenia. Robin chcela utíšiť svoje svedomie, a tak sa presviedčala, že ten rozhovor nemohol mať nič spoločné s Chiswellovou smrťou, no po druhom odchode z budovy Scotland Yardu ju prenasledoval nepríjemný pocit viny a veľké obavy. Hoci dúfala, že je len paranoidná, po stretnutí so spravodajskou službou Strikeovi namiesto z mobilu radšej zavolala z telefónneho automatu neďaleko stanice metra.

„Práve som bola na ďalšom výsluchu. Som si celkom istá, že s chlapíkom z MI päť.“

„Muselo to prísť,“ prehodil detektív. Robin čerpala útechu z jeho vecného tónu. „Potrebujú si ťa preklepnúť a ubezpečiť sa, že si tá, za ktorú sa vydávaš. Nemôžeš ísť niekam inam, nie domov? Nemôžem uveriť, že sa na nás ešte nevrhli novinári, ale určite nám to hrozí.“

ROBERT GALBRAITH

SMRTLACA BIELA

Z anglického originálu *Lethal White*,

ktorý vyšiel vo vydavateľstve Sphere v Londýne v roku 2018,

preložila Diana Ghaniová

Vydalo vydavateľstvo Lindeni v Bratislave v roku 2019 v spoločnosti
Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava,

Slovenská republika

Číslo publikácie 2 046

Zodpovedná redaktorka Marta Jankajová

Jazyková redaktorka Darina Maláková

Technická redaktorka Jana Urbanová

Sadzba Lubomír Kuba

Tlač CPI Moravia Books, s. r. o., Pohořelice

1. slovenské vydanie

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:

www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/4445 2046

ALBATROS **MEDIA**